

erbitten darf ÇAṆK. zu Bṛh. Âr. Up. S. 252. PAÑĀT. 137, 19. *begehrensworth, nach dem man ein Verlangen haben könnte*; von einem Weibe SUND. 3, 11. Verz. d. Oxf. H. 217, a, 26. अ० MBh. 4, 412. — 2) n. das Dvāpara-Zeitalter ÇABDAR. im ÇKDr.

प्रार्थयितॄ (wie eben) nom. ag. *Liebhaber, Bewerber* ÇIK. 21, 6. 62. न० Spr. 3308.

प्रार्थयितव्य (wie eben) adj. *begehrensworth, nach dem man ein Verlangen haben könnte* KUMĀRAS. 5, 46. असुलभ० dessen Gegenstand des Verlangens schwer zu erlangen ist VIKR. 19, 2.

प्रार्थित s. u. अर्थ्य mit प्र. Nachzutragen wären hier folgende von den Lexicographen erwähnte Bedeutungen: = अभियुक्त *angegriffen* TRIK. 3, 3, 170. = शत्रुसंरुद्ध *vom Feinde eingeschlossen* H. an. 3, 280. fg. MED. t. 133. = कृत *getödtet* TRIK. H. an. = अभिकृत dass. MED.; nach den Corrigg. ist nämlich अभिकृते st. अभितेहि zu lesen und nicht अभिकृते, wie ÇKDr. und Wilson gelesen haben. Die belegbare Bedeutung *erbeten, warum man gebeten hat* (अर्धित, याचित) erwähnen AK. H. an. und MED.

प्रार्थिन् (von अर्थ्य mit प्र) adj. 1) *wünschend, Verlangen habend* nach: कवियशः० RAGH. 1, 8. राज्य० RĀĀ-TAR. 6, 211. KATHĀS. 30, 143. — 2) *angreifend*: समीरणसक्यो ऽपि नाम्नःप्रार्थिद्वानलः RAGH. 17, 56.

प्रार्थ्य (wie eben) adj. *wonach Jmd (instr. gen.) Verlangen trägt, begehrensworth* HARIV. 14976. 15563. BĀĠ. P. 1, 16, 30. 3, 25, 24. 33, 15. 5, 14, 43. 8, 22, 33. — Vgl. u. प्रार्थ.

प्रार्थक (vom caus. von अर्ध mit प्र) adj. *anstrengend* NĪR. 6, 32.

प्रार्थ (1. प्र + अर्थ) s. परिप्रार्थ.

प्रौषणा (vom caus. von अर्ध mit प्र) nom. ag. *Erreger: मनीषाणाम्* RV. 10, 45, 5.

प्रार्थनीय (denom. von 1. प्र + अर्थ), ०यति = प्रार्थनीयति P. 6, 1, 92, Sch.

प्रालम्ब (von प्रलम्ब) 1) adj. *herabhängend*: दामभिर्वरमात्यानां प्रलम्बैः समलंकृतम् विष्णु R. GORR. 2, 12, 31. — 2) n. ein um den Hals getragener Kranz, n. AK. 2, 6, 3, 37. H. 632. RAGH. 6, 14. m. eine Art Perlenschmuck (कार्भेद) H. an. 3, 449. — 3) m. die weibliche Brust. — 4) m. Gurke H. an. NIGR. Pa. — Vgl. प्रलम्ब.

प्रालम्बक 1) n. = प्रालम्ब 2. HALĀJ. 2, 398. — 2) f. ०लम्बिका ein goldener Halsschmuck AK. 2, 6, 3, 6. H. 657.

प्रालेपिक० adj. = प्रलेपिकाया धर्म्यम् gaṇa महिष्यादि zu P. 4, 4, 48.

प्रालेय (von प्रलय) P. 7, 3, 2. 1) adj. = प्रलयादागतम् durch Schmelzen entstanden, z. B. उदक P., Sch. — 2) *Hagel, Schnee, Reif* (dem Schmelzen ausgesetzt) AK. 1, 1, 3, 30. H. 1072. HALĀJ. 3, 28. MEGH. 40. VARĀH. BRH. S. 4, 30. Spr. 1295. 1914. 1928. 3349. RĀĀ-TAR. 3, 168. GĪR. 1, 47. ÇIK. 4, 64. Mit Ausnahme der Wörterbücher nur in Spr. 1295 das Geschlecht wahrzunehmen und hier ursprünglich masc. Davon denom. प्रालेय, ०यति dem Hagel u. s. w. ähnlich sein DRUPTAS. 67, 16.

प्रालेयस्मि (प्र० + र०) m. der Mond (der Kaltstrahlige) VARĀH. BRH. S. 18, 7.

प्रालेयशैल (प्र० + शैल) m. der Schneeberg, das Schneegebirge, der Himavant KATHĀS. 37, 22.

प्रालेयोष्ण (प्र० + अंशु) m. der Mond (der Kaltstrahlige) HALĀJ. 1, 42.

IV. Theil.

VARĀH. BRH. S. 4, 24. ÇIK. 9, 37.

प्रालेयाद्रि (प्र० + अद्रि) m. = प्रालेयशैल MEGH. 58. ad HIR. IV, 130.

प्रात्कारिण्य (denom. von 1. प्र + लृकार), ०यति = प्रत्कारिण्यति P. 6, 1, 92, Sch. Vor. 2, 4.

प्रावचन (von प्रवचन) adj. *beim Vortrage der heiligen Texte gebräuchlich*: स्वर VS. PAṬ. 1, 132.

प्रावट m. Gerste (एव) ĠĀṬĀDH. im ÇKDr. — Vgl. प्रवट, प्रवेट.

प्रावण, von Padap. und VS. PAṬ. 3, 103. 5, 37 als Dehnung von प्रवण gefasst, könnte auch Ableitung von demselben sein, RV. 3, 22, 4.

प्रावणि UśśVAL. zu UNĀDIS. 2, 103.

प्रावन् (von प्रा) s. क्रतु०.

प्रावर (von वृ mit प्रा) m. *Zaun, Hecke* ÇABDAR. im ÇKDr.

प्रावरक (wie eben) m. N. pr. einer Gegend, = प्रावार MBh. 6, 463.

प्रावरण (wie eben) 1) n. *Bedeckung, Hülle, Ueberwurf, Mantel* AK. 2, 6, 3, 20. H. 671. HALĀJ. 2, 391. ÇAT. BR. 14, 6, 24, 3. ÇAṆK. zu Bṛh. Âr. Up. S. 32. गुरप्रावरणावृत SUGR. 2, 181, 18. 549, 7. JĀĒN. 2, 284. HARIV. 5660. RĀĀ-TAR. 4, 669. PAÑĀT. 97, 18. Schol. zu P. 7, 3, 45. Vārtt. 8. SIDD. K. zu P. 3, 3, 21. चर्म० adj. Spr. 1356. f. आ HARIV. 9537. शशिप्रभा-प्रावरणा (सभा वैजवी) in Mondschein eingehüllt MBh. 2, 384. Vgl. कर्णा०, कु० (einen schlechten Mantel habend). चीर० m. pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 58, 52. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes: कुत्तप्रावरणाः MĀK. P. 57, 57.

प्रावरणीय (wie eben) n. *Ueberwurf, Mantel* KĀÇ. zu P. 1, 1, 36.

प्रावर्य m. patron. von प्रवर KĀṬH. 13, 12 in Ind. St. 3, 475, 1. SAṆK. K. 185, b, 2.

प्रावर्ग (von प्रवर्ग) adj. *sich aussondernd, ausgezeichnet, egregius*: पुत्रं प्रावर्गं कृणुते सुवीर्यै RV. 8, 4, 6. प्रकर्षेण शत्रूणां वर्जयिता SĪJ.

प्रावर्तक nom. ag. = प्रवर्तक zur Erscheinung bringend, Gründer: गोत्र० HARIV. 460. Die Länge durch das Versmaass gesichert und durch dasselbe bedingt.

प्रावर्षिन् (von वर्ष mit प्रा) adj. *regnend*: अथ ÇĀṆK. GĀHJ. 4, 7.

प्रावरुणि s. प्रावरुणि.

प्रावार 1) (von वृ mit प्रा) m. *Ueberwurf, Mantel* AK. 2, 6, 3, 19. 3, 4, 36, 196. H. 672. MBh. 1, 181. 2, 1723 (= 12, 4558). 1828. 2071. 5, 745. 13, 3273. KĀM. NĪTIS. 7, 28. MĀKĀS. 6, 1. ०कीट m. = कुण ĠĀṬĀDH. im ÇKDr. LAUS WILS.; vgl. u. 3. — 2) m. N. pr. einer Gegend, = प्रावरक MBh. 6, 463. — 3) adj. (von 1.) *auf Mänteln sich ändernd*: कीटक KĀṬH. Spr. 3425. 3537.

प्रावारक m. = प्रावार 1. MĀKĀS. 22, 18. fgg. 42, 2.

प्रावारकर्ण (प्र० 1. + कर्ण) m. N. pr. einer Ohrenle MBh. 3, 13334. — Vgl. कर्णप्रावरण.

प्रावारिक (von प्रावार) m. ein Verfertiger von Ueberwürfen, — Mänteln R. GORR. 2, 90; 16.

प्रावारीय (wie eben), ०यति als Ueberwurf —, als Mantel gebrauchend: ०यति कम्बलम् P. 3, 1, 10, Sch.

प्रावार्स adj. = प्रवासे दीयते कार्य वा gaṇa व्युष्टादि zu P. 5, 1, 97.

प्रौवासिक adj. = प्रवासे साधुः gaṇa गुडादि zu P. 4, 3, 103. = प्रवासाय प्रभवति gaṇa संतापादि zu P. 5, 1, 101.